Diumenge 5 (C) de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Jn* 8,1-11): En aquell temps, Jesús se n'anà cap a la muntanya de les Oliveres. I de bon matí es presentà altra vegada al temple, i tot el poble acudia a ell, i assegut els ensenyava. I els escribes i fariseus li porten una dona sorpresa en adulteri, i la posen al mig, i li diuen: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en flagrant adulteri. I, en la Llei, Moisès ens manà d'apedregar-les aquestes tals. ¿Tu què hi dius, doncs?». Però això ho deien, temptant-lo, per poder-lo acusar. I Jesús, ajupint-se, escrivia a terra amb el dit.

I com que ells persistien interrogant-lo, es posà dret, i els digué: «Qui de vosaltres estigui sense pecat, que tiri el primer la pedra sobre ella». I ajupint-se novament, escrivia a terra. I ells, sentint això, anaven sortint un després de l'altre començant pels més vells; i quedà ell sol i la dona, dempeus, al mig. I posant-se dret, li digué: «Dona, on són? ¿Ningú no t'ha condemnat?». I ella digué: «Ningú, Senyor». I li digué Jesús: «Tampoc jo no et condemno. Ves-te'n, i ja no pequis més».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Tampoc jo no et condemno»

Pbro. D. Pablo ARCE Gargollo
(Ciudad de México, Mèxic)

Avui veiem Jesús «escrivia a terra amb el dit» (Jn 8,6), com si fos alhora ocupat i entretingut en quelcom de més important que el fet d'escoltar els qui acusaven la dóna que li presenten perquè «ha estat sorpresa en flagrant adulteri» (Jn 8,3).

Cal parar atenció davant la serenor i, fins i tot, el bon humor que veiem en Jesucrist, àdhuc en els moments que per als altres són de gran tensió. Un ensenyament pràctic per a cadascú de nosaltres, en aquests dies nostres que duen velocitat de vertigen i que crispen els nervis en un bon nombre d'ocasions.

La silenciosa i graciosa fugida dels acusadors, ens recorda que qui jutja és només Déu i que tots

nosaltres som pecadors. En la nostra vida quotidiana, amb ocasió del treball, en les relacions familiars o d'amistat, fem judicis de valor. Més d'un cop, els nostres judicis són erronis i malmeten la bona fama dels altres. Es tracta d'una vertadera manca de justícia que ens obliga a reparar, tasca no sempre fàcil. En contemplar Jesús enmig d'aquesta "gossada" d'acusadors, capim molt bé allò que assenyalà sant Tomàs d'Aquino: «La justícia i la misericòrdia es troben tan unides que l'una sosté l'altra. La justícia sense misericòrdia és crueltat; i la misericòrdia sense justícia és ruïna, destrucció».

Hem d'emplenar-nos d'alegria en saber, amb certesa, que Déu ens ho perdona tot, absolutament tot, en el sagrament de la confessió. En aquests dies de Quaresma tenim l'oportunitat magnífica d'anar a qui és ric en misericòrdia en el sagrament de la reconciliació.

I, a més, per al dia d'avui, un propòsit concret: en veure els altres, diré en l'interior del meu cor les mateixes paraules de Jesús: «Tampoc jo no et condemno» (Jn 8,11).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Però, com poden complir la Llei i castigar aquella dona uns pecadors? Que es miri cadascú a si mateix, entri en el seu interior i es posi en presència del tribunal del seu cor i de la seva consciència, i es veurà obligat a confessar-se pecador» (Sant Agustí)

- «El Déu Redemptor, el Déu tendre, sofreix per la duresa del cor» (Francesc).

- «L'amor, com el Cos del Crist, és indivisible: no podem estimar el Déu que no veiem si no estimem el germà, la germana, que veiem (cf. 1Jn 4,20). En la negativa a perdonar els nostres germans i germanes, el nostre cor es tanca, la seva duresa el fa impermeable a l'amor misericordiós del Pare (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.840)